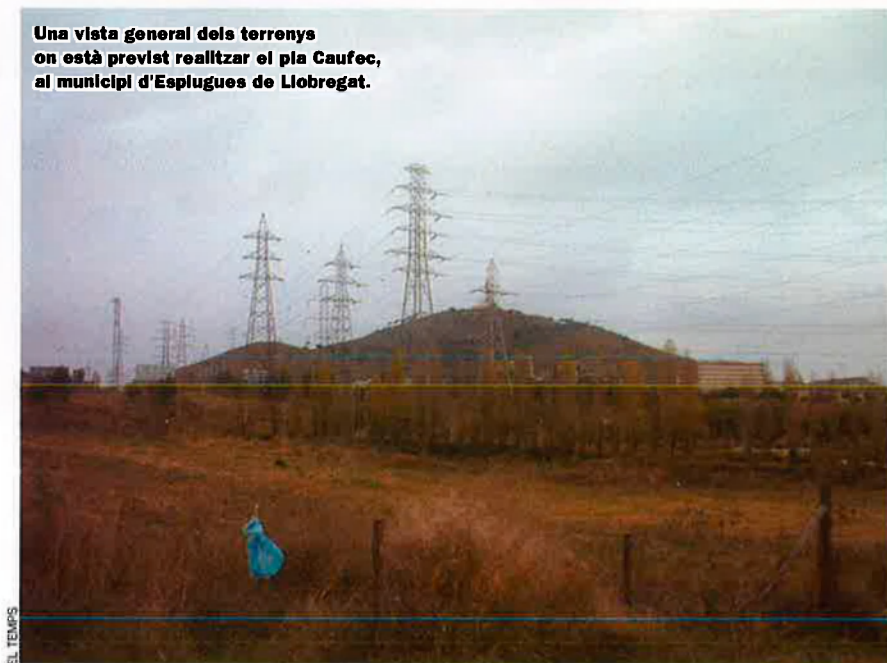

Una nova porta oberta a Collserola

Els barris de Finestrelles i Can Oliveres d'Esplugues de Llobregat viuen, des de fa més de catorze anys, a l'espera del futur pla Caufec, un projecte que permetrà el soterrament de les vies elèctriques i que desenvoluparà urbanísticament un total de 234.000 metres quadrats. Alguns veïns s'oposen enèrgicament al que consideren "un dels projectes urbanístics més especulatiu" de la història de Catalunya.

Una vista general dels terrenys on està previst realitzar el pla Caufec, al municipi d'Esplugues de Llobregat.

EL TEMPS

Des de l'inici dels anys noranta, Esplugues de Llobregat viu pendent de la posada en marxa de l'anomenat pla Caufec, un projecte que, després de nombroses reformulacions i aturades *sine die*, ha passat a mans de la immobiliària Sacresa i la constructora ACS. Ara, igual com en els seus inicis, el nou pla urbanístic s'ha vist condicionat per l'oposició d'alguns veïns que, agrupats en forma de plataforma popular, volen demostrar les suposades controvèrsies i irregularitats del que ells consideren un "cas clar de

prevaricació". A més, la realització d'aquest projecte significaria una altra connexió per carretera asfaltada amb el parc de Collserola, el més gran de Barcelona, cosa que tampoc és gaire ben vista pels grups ecologistes.

Anys de trifulgues. El 17 de juny del 1991, l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat va rebre el primer projecte de soterrament de les línies elèctriques a l'àrea de Finestrelles, presentat per la societat Caufec, SA, formada feia només uns dies per Fecsa, Financière Es-

plugas (filial de la francesa Cauval) i Profesa. Durant anys, el projecte s'en-calla entre la Generalitat, l'Ajuntament i l'empresa. El consistori signà un conveni de col·laboració econòmica l'any 1994, que renovà al febrer de 2000. Un any més tard, el pla va ser aprovat a la Generalitat, ja amb l'entrada en joc de Sacresa, que substitueix Cauval en les negociacions per a la construcció del projecte. En total, el pla Caufec afecta uns 234.000 metres quadrats, una edificabilitat que els membres de la plataforma popular contra el pla consideren "desmesurada i inacceptable". Per la seva banda, el consistori espluguenc, que ha cedit 110.000 metres quadrats de zona verda municipal al projecte, veuen aquesta extensió com l'èxit de les negociacions amb Sacresa, ja que després de la reformulació de la primera aprovació "s'han repartit molt millor els metres quadrats entre les zones de Finestrelles i Can Oliveres".

Rentar-se la cara. Amb la necessitat de soterrar les línies elèctriques com a punt de partida, l'Ajuntament d'Esplugues va jutjar molt positivament la possibilitat d'emprendre una rentada de cara a una zona que, en opinió de la primera tinent d'alcalde i portaveu del grup municipal socialista al consistori, Pilar Díaz, "es trobava molt deteriorada", amb l'objectiu "d'acabar de perfil·lar l'entramat de la ciutat i crear un punt de centralitat econòmica que aprofités les sinergies pròpies de la propera ciutat de Barcelona". A més, la ciutat d'Esplugues es beneficiaria d'una millora de l'accessibilitat i del transport públic, ja que "hi ha una partida de 4 milions d'euros que l'empresa ha avalat a la Generalitat de Catalunya amb la fi de perllongar la línia de metro fins a la zona". D'aquesta manera, Esplugues aconseguiria guanyar en matèria de transport públic, una de les assignatures pendents, ja que el metro només hi arriba amb la parada de Can Vidalet.

No obstant això, els contraris al pla el consideren "desproporcionat i especulatiu" i determinen que la posada en marxa del pla Caufec només aportaria

La plataforma popular d'oposició al pla Caufec ha organitzat diverses mobilitzacions de protesta com aquesta, davant l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat de l'abril del 2005.

“una immensa taca de ciment a un espai natural com aquest”.

Intensa lluita judicial. Aquest controvertit pla urbanístic ha hagut de sortir al pas de les acusacions d’“irregularitats” plantejades per la plataforma No al Pla Caufec i que, durant anys, han mantingut el text final del projecte encallat a les dependències administratives. A final del passat mes de juliol es va rebre la resolució del primer contenciós interposat contra la primera fase del projecte. L’informe ha desestimat les proves aportades pels contraris al pla i els ha deixat una “sensació de desengany i poca confiança en la justícia”. Segons un dels membres d’aquesta plataforma veïnal, “el Tribunal Suprem de Justícia de Catalunya ha tirat per terra més de 6.000 folis d’expedient amb resolucions del tipus ‘no hi ha proves suficients’”. Mentrestant, l’Ajuntament es felicita per la resolució del contenciós i titlla els veïns contraris al projecte de “minoria que, malgrat fer molt de soroll, són això, només una minoria”. A partir d’ara, aquesta “minoria” planteja interposar a Madrid un recurs de cassació contra la sentència i fer alegacions a tots els passos que el projecte hagi de seguir. Volen aturar el pla fins que es tornin a revisar les proves apor-

tades i, sobretot, “que l’empresa, l’Ajuntament, i la Generalitat com a màxima responsable, paguin per les irregularitats comeses”.

Mentre els veïns en contra presenten els recursos judicials i administratius pertinents per aturar unes obres que

veuen “imminents”, el consistori espera la posada en marxa del soterrament de les vies, “que ja hauria d’haver començat a la primavera”. Sacresa no s’ha volgut pronunciar sobre aquest tema.

Laura de Andrés

La petita formiga

En Josep Duch és un dels “efectes col·laterals” directes que s’ha cobrat el pla Caufec. Viu a la masia de Can Oliveres, al límit entre Esplugues i l’Hospitalet de Llobregat. En Pep té seixanta-cinc anys i és fill dels antics masovers de la masia. Quan va morir la seva mare, ell s’hi va quedar. És l’herència sentimental de 150 anys de feina de la família Campreciós en la finca espluguenc. En Pep és conscient que ell no n’és el propietari i assegura que tampoc no ho vol ser. El futur de la masia, però, ha quedat en mans de Sacresa, que la retornarà a l’Ajuntament d’Esplugues perquè aquest la destini a equipaments municipals. Per aquest motiu, i amb la finalitat de poder disposar de la finca al més aviat millor, s’ha dictat una ordre de desnonament contra en Pep. L’ajuda d’alguns veïns implicats en la lluita contra el pla d’edificació a la zona va permetre avortar la primera temptativa de desallotjament. El 20 de setembre es va fixar com a nova data, però novament l’acció judicial va quedar interrompuda. Ara, en Pep continua la seva lluita, rebutjant l’oferta d’un pis de protecció oficial del consistori, ja que considera que “hi ha gent que el necessita més”, i implora que es compleixi la seva única voluntat: “una caseta amb planta baixa on puguin voltar els meus germans”, diu mirant de reüll als quatre gossos que li fan companyia. En Pep sap “que s’enfronta amb un gegant molt potent, però que ha trobat una formigueta disposada a fer-li la guita”, sempre amb l’ajuda i l’agraïment etern als seus veïns.